

ARNHEMISCHE COURANT.

DONDERDAG 13 AUGUSTUS.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal weks wordt uitgegeven, en wel op Dinsdag, Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is 1/5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels, f 1.00, en voor elke regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

De commissie tot het afnemen van het wamen der aankomende diplomaten.

De *Courant* had groot gelijk, dezer dagen den ijver in het licht te stellen, met welken de ex-kanonnier, aan het hoofd van onze diplomatie geplaatst, — en vooral niet met den beroemden franschen ex-kanonnier, PAUL LOUIS COURRIER, te verwarren — de zaken, tot het departement behorende, behartigt; die in augustus aan den handel mededeelt, wat deze in het afgelopen voorjaar het best zou gedaan hebben, als hij had wat Zijne Excellentie wist, eerst na het verloop van het gedeelte van den zomer mede te deelen. Als hunne berigtingen zoo eenige maanden te laat ter algemeene kennis gebragt worden, ziet men eerst het nut onzer diplomatische of handels-agenten buitenlands. Het is het enige wijzen, dat men zien kan, zoo als, bij voorbeeld, de russen russen russische maatregelen wetten, zonder dat zij zich eens de moeite hadden, die maatregelen te leeren kennen.

Geen wonder, dat zelfs den Staten-Generaal de vrees begon te bekruijpen, hoe het wel met onze buitenlandsche belangen gaan mocht, wanneer men uitgediende diplomaten improviseerde. Zij worden daarom zijne begrooting niet onder eene uitdrukkelijke belofte, zijnerzijds, dat men in het vervolg, om in eene diplomatische betrekking gevat te kunnen worden, bij een bepaalden leeftijd, en met een bepaalden vakken, wier kennis bovenal den diplomaten noodzakelijk is.

Daartegen wist onze ex-kanonnier niets te doen; hij was verplicht, zich te onderwerpen; het besluit kwam ten stand, waar hij beging hij voor het eerst eene strekking; mogelijk wel zaten er leeperen dan Zijne Excellentie achter de heermannen. Natuurlijk wilde hij ongaarne, die ondergeschikten hem telkens zouden maken, op de verzuimen en onvolkomenheden, in welke hem, die wel een kanon had leeren rijken, maar nooit van diplomatie was gebouwd had, zijne onrechtvaardigheid aankondigend deed vervallen. Hij wist dat er al waren er nu ex-

mina, voor hem geen gevaar bestond, dat zijne attachés bekwaamer dan hij zouden zijn. Hij wist dat er geen vrees bestond, dat er geen vrees bestond, dat zij hare eischen boven het zeer middelmatige zou verheffen. Hier is inderdaad de heer DE LA SARRAZ de Kamer te slim geweest. Deze dacht wonder wel wat gedaan te hebben door het besluit tot onderzoek te doen nemen; de minister draagt het op aan mannen, van welke hij niets te duchten heeft; die zelve voor het grootste gedeelte de eerste proef niet zouden kunnen doorstaan.

Het is een proefstuk van behendigheid, zulk eene commissie bijeen te krijgen. Voorzitter de heer, zegge graaf, SCHEMELPENNINCK, een gewezen koopman, op gelijke wijs als de minister door den vorigen koning tot diplomaat geimproviseerd, maar die, echter, nog genoeg verstand had, om, na een kort verblijf aan het russische Hof, te begrijpen, dat dit zijn terrein niet was. De heer PIEPERS, die nimmer iets van zich liet hooren en aan den invloed en de diensten van zijnen vader eerst zijne betrekking bij den raad van state, later zijn lidmaatschap heeft te danken gehad. De heer NETSCHER werd er waarschijnlijk bijgevoegd, om de aankomende diplomaten met het gevaar bekend te maken van het geld der nationale nijverheid in allerlei gewaagde ondernemingen van vensterglas, fabrieken, enz., te steken. Het is het enige, waar van die heer geacht wordt kennis te hebben.

Dat men geene eigenlijke leden der diplomatie in de commissie benoemde, is nog al opmerkelijk. Trouwens voor goede reden — is deze te arm; misschien slechts een zoon in staat zijn om betrekking met eer te vervullen, maar het zou ook mogelijk zijn, dat het bestuur, uit vroegere herinneringen, dien eenen juist niet zou willen gebruiken.

Men heeft begrepen, ook mannen der wetenschap te moeten nemen, — en wie heeft men daartoe gekozen? De hoogleeraren COCK, uit Leiden, en DEN TEX, uit Amsterdam. Oordeel zal men den eerstgenoemde zeker niet kunnen ontzeggen, maar alles staat bij hem op de volkomenste onverschilligheid af, dat maakt hem geheel tot hetgeen de minister wenscht, hij lacht waarschijnlijk om de gansche in-

stelling; haalt zijne schouders op en zegt: »onze voorouders kenden zulke examina niet en kwamen er toch. Waarom zouden wij dus streng wezen.» Het *laisser faire et laisser passer* wordt door niemand zoo zeer in acht genomen. De heer DEN TEX is, helaas! bekend genoeg. Deze is hier zoo weinig op zijne plaats als in de Kamer, en het ware hem, die als privaat persoon met regt veler achting geniet, goed geweest, nimmer uit zijn studeervertrek op een terrein verplaatst geworden te zijn, waar zijne zwakheid aan elk blijken moest. Zijn eenige verdienste, zoo er verdienste in is, bestaat daarin, dat hij veel gelezen heeft en verwonderlijk veel boeken kent, wier titels hij regelmatig elke drie maanden aan aller mededeelt, die ze gelieven na te zien; maar van oordeel, verstand ontdekt men bij hem niets. Oorspronkelijkheid, eigene gedachten zijn hem ten eenenmale vreemd. Van daar, dat hij elke stelling, welke hij schrijft, onder de bescherming stelt van eenen franschen, engelschen of hollandschen schrijver, aan welken hij haar ontleent en zonder welken hij tot stilzwijgen zou gedoemd wezen. In de Kamer, waar hij velen, die, vroeger door zijn titel en zijne eindelooze geleerde aanhalingen misleid, hem wonder knap geacht hadden, omtrent die bekwaamheid geheel uit den droom geholpen heeft; in de Kamer was hij, gelijk men weet, de apostel van den door anderen uitgegonden nederlandschen zin. Zulk een denkbeeld moest hem van zelf toelagen; dit ontsloeg hem van de pijnlijke moeite, om zelf te denken en zijn kritisch onvermogen te toonen. Hij had zich nu maar tot het verledene te wenden; zich op bergen van citaten te beroepen en wat zich niet duidelijk liet aanwijzen, dat liet zich door de onbepaaldheid van het woord bedekken en achter het nevelachtige van het geheele denkbeeld verbergen. Welk een gevaarlijk onderzoeker kulk een man wezen moet, laat zich begrijpen.

Intusschen heeft hij, die de hand van den heer DE LA SARRAZ bij deze gelegenheid geleid heeft, goed gemanoeuvreerd: zoo eenige commissie, zal deze zorgen, dat de nieuwe diplomaten niet knapper zijn dan de tegenwoordige, wier wederzijde de wereld nimmer zag.

Buitenlandsche berigten.

ITALIE.

Rome, 30 juli. Sedert lang was het gebruikelijk dat de prelaten, welke zekere plaatsen in het be- stuur bekleedden, tot de kardinaals-waardigheid ver- heven werden, wanneer de paus hen van deze pos- ten wilde verwijderen. Hierop ontsproot het misbruik, dat deze prelaten niet zelden, na korten diensttijd, hun ambt verwaarloosden en tot de onaangenaamste klag- ten aanleiding gaven, wat ten gevolge had, dat de paus hen dikwijls tegen zijnen zin met het purper moest bekleden. Deze vlek op de kerkelijke en staats- administratie zal voortaan uitgewischt zijn, want paus Pius IX wil, onder beroep op eenen bul van Mar- tin V, slechts die prelaten tot kardinalen verheffen, welke verdiensten en talenten tot dien post geschikt doen zijn, zonder terugblik op bevoorregte posten, van welke de prelaten, naar omstandigheden, even als ieder ander ambtbaar, kunnen worden ontaet. Wie den stand van zaken hier kent, zal het gewigt van dezen maatregel bevroeden.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 8 aug. Nopens den toekomstigen toestand de deitsche drukpers zijn onderscheidene ge- ruchten in omloop. Onder anderen spreekt men van voorstellen, volgens welke de censuur-vrijheid voor drukwerk van meer den 20 vellen opgeheven of al- thans aanmerkelijk zoude gewijzigd worden.

Volgens berigten uit Munchen zijn de geruch- ten van eene verandering in het ministerie van bän- nonlandsche zaken nog geenszins verdwenen; veeleer werden zij daardoor bevestigd, dat aan den vrij- heer von Schrenk nu ook de portefeuille van binnenlandsche zaken, gedurende de afwezigheid des heeren von Adel, met voorbijgaan van alle an- dere staatsraden, werd opgedragen.

Hamburg, 7 aug. De eerste vergadering der duit- sche advokaten-vereeniging heeft eindelijk eens plaats gevonden, waar zij aan de lang gekoesterde verwach- tingen en wenschen lucht kon geven. Gisteren, ten 9 ure des morgens, kwamen er ongeveer honderd aduakaten in de loge-zaal alhier bijeen. De presi- dent der vergadering hield eene rede over het doel der vereeniging en de middelen tot bereiking daar- van. Als het eerste wees hij op de ontwikkeling der wetenschap, de toepassing der resultaten op het da- gelijk schen leven en de opbeuring van den advokaten- stand, — als middelen merkte hij aan woord en schrift, het laatste door en in een op te rigten blad. Na lang- durige discussie kwam men vrij algemeen tot het be- sluit, om zich niet in te laten met staatsregtelijke vragen en zich alleen te bepalen tot het gebied der burgerlijke en strafregtelijke regtspleging.

PRUISSEN.

Aleef, 8 aug. Nadat ons schuttersfeest van dit jaar door strijke vreemdelingen is bezocht geworden, staat ons thans weder op den 15den en 16den augustus een tweede nederrijnsch en nederlandsch zangers feest te wachten, waartoe voorbereidselen genomen zijn, welke ons een nationaal feest doen teemoet zien. De deelneming der zangvereenigingen van Am- sterdam, Rotterdam, Arnhem, Nijmegen, Koulen, Eibersfeld, Krefeld, Wezel, Xanten, Rees, Bonn- rik en Aleef vormt een koor van meer dan 300 zan- gers, welke op den eersten dag gezamenlijke kooren, op den tweeden voordrachten der afzonderlijke ver- eenigingen zullen uitvoeren. De nederlandsche stoomboot- maatschappij te Rotterdam heeft, met de meeste be- reidwilligheid, de vrije heen- en terugvaart voor alle medewerkende leden beloofd en de burgers onzer stad wedijveren, om de deitsche en nederlandsche zangers gastvrij in hunne woningen te ontfangen. Bedenken wij daarbij, dat het voor het feest bestemde lokaal zeer ruim is, oeral het uitzigt heeft op de vrije na- tuur en de bekoorlijke diersgaarde, zoo schijnen de voorwaarden ruimschoots vervuld, welke tot opluis- tering van het feest vereischt worden.

BADEN.

Karlsruhe, 7 aug. Heden was het veelbesprokene hoofstuk oger de vrijheid van drukpers aan de orde van den dag. De regering verklaarde, dat zij in een bepaald opzigt, niet eerder iets kon uitrig- ten, voordat de Bond voorgegaan ware; dat zij daarom de noodige voorstellen aan de gezamenlijke deitsche regeringen gedaan had en ook in de toe-

komst aarwede zoude voortgaan. Onder de cen- suur, zeide zij, was niemand er slechter aan toe dan de regering; zij wenschte daarom niets vuriger dan eene bondswet met bergstellingen, geld- en vrijheids- straffen, en dan, meenden zij, zouden de schoone dagen der oppositie-pers spoedig uit zijn. De eigen- naar van een dagblad, op welken de boeten en straf- fen zonden neerkomen, zoude een veel nauwelieën- der censor zijn, dan thans de regering. (Daarin zou zij zich, intusschen, wel kunnen bedriegen, want de gestrafte wordt de martelaar der door hem ver- spreide denkbeelden, welke hierdoor populair wor- den. Buitendien kan men door behendigen stijl en woordenspel in de verloogen eens dagblads even goed de strafwetten ontduiken als de censuur.)

De afgevaardigde Welcker bragt in het midden, dat Baden een souvereine staat is en alzoo niet op eene bonds-drukpers-wet behoeft te wachten; dat de kalischer proclamatie den deitschen volke vrij- heid van drukpers beloofd heeft, zoo mede het 18de artikel der bondsakte. Slechts dan kon, volgens hem, de bond in de bijzondere aangelegenheden, der af- zonderlijke staten zich mengen, wanneer ook het volk bij denzelven vertegenwoordigd zij. Millermaier had voor heden den presidialen stoel verlaten, om de regering aan hare plegtige belofte van 1833 te herinneren. Zij had toen — zeide de redenaar — eene provisionele regeling der drukpers-wetgeving toegezegd, maar tot dusverre is er nog niets voor den dag gekomen. De spreker handelde wijders gelijk Zittel zulks ook deed, over de doelbaarheid de censuur. Deze omgeeft, volgens hem, de bladen der oppositie met eene heilig- heids-mantel, maar de regering, daarentegen, schijnt dezelve te vreezen, als hadde zij een kwaad gewet- ten. Onder zulke omstandigheden — ging hij voort — schrijft niemand gaarne tegen de regering, dewijl het den schijn heeft, als wiede men daarvoor betaald. In strijd met de commissie, welke den bond eene termijn-gesteld wilde hebben, om eene deitsche druk- pers-wet tot stand te brengen, dat Baden de zijne van 1831 weder intrakken zoude, stelde hij, eene meer gematigde wijziging voor; bij de stemming daar- over stond het 24 tegen 24, zodat Rindeschwen- der, als president, de beslissing nam en zich tegen de wijziging, door Millermaier voorgesteld, ver- klaarde. De uiterst linkerzijde had zelfs op on- middelijke wederwijziging onzer badensche wet op de drukpers zandgedrongen, maar vereedigde daar- voor slechts 15 stemmen. De heer Wecker was, on- der meer bijzonderheid gebelgd over een artikel van den Times, welke den Duitschers het recht betwistte, zich Sleeswijk aan te trekken en den regeringen aanraade, om, met behulp der censuur, der duit- sche pers alle discussie daarover onmogelijk te maken.

ENGLAND.

Londen, 8 aug. Het Lagerhuis heeft heden men- dazitting gehouden, in welke, naar aanleiding der klacht lezing van de suikerwet, door den kanselier vanden exchequer gezegd is, dat nog andere verminderingen van regten, in deze en de volgende zitting, voorge- slagen zullen worden.

Eene vreeselijke ziekte heerscht, op dit oogenblik onder het hoorvee op de pachthoeven, behoorende tot het kasteel van Windsor, waar prins Albert zich zelf bezig houdt met de aankweeking van koetbaar- en te besturen. Reeds een dertigtal prachtige ossen en koeijen zijn door de ziekte weggerukt.

FRANKRIJK.

Parijs, 6 aug. De rede, welke de heer Guizot onlangs aan zijne kizars te Lizeux hield, herinnert ons Alexander den groote, die jongen. De moedonische prins toende Bucephalus. De heer Guizot mag sprak maken op een dergelijk beest, abortigelijk wij- volgeerd. Alexander bespeurde, dat het aanwachlige ros schrikte van de schaduw, welke zijne eigene gedaan- te in de zon afwierp. Door het paard te wenden, in voege dat het de zon vlak voor zich had en alzoo geene schaduw zien kon, was hij in staat het dier van dezelfde denkbeeldig schrikbeeld te bevrijden, en op dezelfde taak te laten verrigten gelijk ieder ander wel opgebracht en goedmoedig paard. Evencens behan- delde de heer Guizot Frankrijk, toen hij, het voor- stelsels' eigene schaduw zag. Door zijn hand gerust te stellen, het beest en te mengen, idare het tegenover het licht te stellen, in zegen dat het de ijdelheid inzag der schrikbeelden en vijanden, welke deszelfs verbeelding schiep, gelakte het hem het land te bezadigen en te regeren. Alexander's vermogen

in het temmen van Bucephalus is echter niet so- roisch genoeg voor den heer Guizot. Bescheiden stier- hij Lodewijk Philips voorop, die, gelijk hij het noemt, den vrede veroverde. En bij welken griek- schen held, denkt men, vergelijkt de heer Guizot den koning der Franschen? Bij Solon, Themistocles, Epaminondas? Neen. De heer Guizot vindt den griekschon held gespekten den koning der Franschen tot model te dienen, uitgeroerd Leonidas. Wij moeten erkennen, dat, in den ganschen omvang der griekschon geschiedenis, de laatste held, bij welken wij Louis-Philippe zouden hebben vergeleken, juist dese geweest zou zijn. De stichter eener dynastie, de bedwinger van een onstuimig volk, de behendige fi- nancier, de voorzigtige regent, — ziedaar het karakter naar hetwelk wij zouden hebben omgezien. En, bij de schaarschheid van monarchen, zouden wij on- oogen hebben gericht op den bevorderaar der weten- schappen en des vredes, op den stichter van gebou- wen, den sierder moederstad, den vader der wet- vaar, des vrede, van den wijtere standen, korten Pericles zou ons zijn ingevallen, als de beste of schoon- niet volkomen voldoende gelijkenis. Maar Louis Phi- lippe als Leonidas, doet vragen: waar zijn zijne Thermopylen? De heer Guizot antwoordt: zijn Thermopylen zijn de verdrag-werken van Parijs. Wij hebben in langen tijd niets zo grappigs geborgd.

De heer Guizot verkondigt, dat de schoonheid zijner regering, gedurende de laatste zes jaren, daar in bestaat, dat hij geene enkele bewijziging aan de liberaalsurus deed; maar, dat hij de vrede bewaard en omwenteling verhoed heeft, terwijl hij vertie- niets, moegenwaard niets, dees ogit, vold van we- geving. De heer Guizot komt ons voor als een mag- lige tovenaer, die zijne beweringen op Frankrijk aanving, toen men het vol beweging, leven en ge- kung zag. De uitslag zijner beweringen was 91,222 beweging te stremmen, zijne tegenstand totcr/amma- zijre praeh te ontsoffen en zijn verstand zij te te- staan. Het stond versteend. Het alzoo de bewaard, — daar des tovenaars streven. Wij gelooven niet, dat het gelukkig zal. Wij gelooven hier, dat eene kha- volle natie aldus ten worden weerhouden in hare schappelijke ontwikkeling, moeh dat zij veel langde- zop gebrakkig stelsel van administratie verdragen. Het kan niet anders, of een groot en krachtig ge- moet in beweging gebragt en bezield worden door een of ander grootsch denkbeeld. Gortog, hant- ij veracht, gebiedschieding, hant-og-land. Eruvrijke gedenkte gedurende de laatste zes- bezig gehouden; en de heer Guizot, slaagde wij- mend in het bestrijden en neutraliseren van dergelij- denkbeelden. Maar zijne laak ten dien aanzien is nu ook ten volle geëindigd, en thans moet hij een andere ontzien. Hij kan niet langer als een sta- len standheid op een roestink blijven staan, als a- monument van het verledene, zonder meer in te tegenwoordige te doen dan alleenlijk zijne plaats bewaaren. Wij gelooven, dat, voor het oogenblik, de heeren Guizot's grootste vijand de heer Guizot is, de zijn doeleinde is. Want het is niet alreunde op- zie die hij invuldaan laat, in zijne eigene rang- bevinden er zich mannen, die verklaren, dat het ste- onaire of retrograde stelsel van binnenlandsche re- ning, draegen gedurende het laatste jaar heerscht, niet langer kan worden behoudend, dat er, om de land te bevredigen en te voldoen, iets meer verdrig- wordt dan de behoudende of monopoliserende bij- gen op het oog te houden, en dat er een punt bestaat buiten den engen kring van de Franschea- wiens goedkenning de draastie behoort te wiff. Eene vreeselijke ziekte heerscht op dit oogenblik is vreeselijk; maar de bestaande vreedzame, is- kunde voldoet de nationale fierheid of de nation- geestdrift niet, die derhalve op andere punten te worden gericht en op andere wijzen bevredigd. Eer- kant moet de Fransche staats- Ch lost de enige, belangrijke vraagstukken op van staatkunde staatshuishouding. Het was Frankrijk reeds vee- op de baan van nijverheid en werktuigkunde, meer partij welen te trekken van den stoom, had- stelsel van verkeer daargesteld, hetwelk thans ge- Europa in navolging heeft gevoeld. De vreedzame- sching heeft instrumetens; Engelsd' zehratgen van groote werktuigkunde tegevoelken en de- groote vraagstukken van handel en staatkunde- lossen. Bij die taak ontziet het geen rust noch het teleurstelling. Gindszijde de Atlantische zee

hoe menigvuldig het ook bij officieren moge worden waargenomen, toch altijd eene uitstekende zeldzaamheid is gebleven onder de manschappen, en waarop zij onder de laatste, die het hebben verworven, dus dubbel trotsch mogen zijn.

Door den kanonnier op vrije voeten te stellen, bewees men, dat de man niet tegen zijnen soldatenplicht had misdreven; door hem een geschenkje te doen geven, bewees de kroonprins, dat hij inzag den militair eene schadevergoeding verschuldigd te zijn.

Had de kanonnier Meijer, bij voorbeeld, met keizer Napoleon te doen gehad, hij zou op dit oogenblik opslotten dragen; want de keizer, zijn ongelijk erkennende, zou keizerlijk hebben vergoed, wat hij als mensch in overijling bedierf; en hij zou als een bewijs van militaire stiptheid en cordaatheid hebben betoond, wat hij in zijne drift als een vergrijp tegen zijne waardigheid wilde straffen.

Wij weten wel, dat hier zoo iets niet wel kan gebeuren, omdat de tijden en de omstandigheden niet dezelfde zijn. Maar toch ware het onzes inziens mogelijk en welligt goed geweest, den kanonnier Meijer een of twee graden te doen opklimmen, daar hij, wel verre van tegen de dienst te hebben gezondigd, toonde zijne dienst zeer wel te kennen. (De Burger.)

Rotterdam, 23 aug. Bij de Kamer van Koophandel hier ter stede zijn weder de volgende bij het ministerie van buitenlandsche zaken ontvangene, aan haar toezondene stukken, ingevolge hare advertentie in onze courant van gisteren, ter visie gelegd:

Eene missive van den consul-generaal te Rio-Janeiro, in dato 26 februari, ontvangen door het ministerie van buitenlandsche zaken 9 mei, inhoudende een belangrijk handelsverslag.

Een dito van den consul te Bergen, in dato 23 april, bij het ministerie ontvangen begin mei, inhoudende informatie over den houthandel.

Een dito van den consul-generaal te Napels, in dato 23 april, — 23 april, bij het ministerie ontvangen, ten geleide van een koninklijk decreet, inhoudende belangrijke verminderingen in het tarief van in- en uitgaande regten.

Een dito van den consul in Mexico, in dato 26 februari, ontvangen 23 april, inhoudende eene zeer belangrijke tariefverandering.

Een dito van den consul van Buenos-Ayres, in dato 12 januari, ontvangen 17 april.

Een bericht van den consul te Christiansand, in dato 10 april, ontvangen 17 april, inhoudende verschillende informatiën, waarbij, onder anderen, dat men toen ter tijd de aardappelen, geschikt voor uitvoer naar Holland, voor f38 per last soude hebben kunnen bekomen.

(De prijs was hier te lande f 325 à f 350 per last.)

Zeer belangrijke informatiën van den gezant te Washington, in dato 9 maart, ontvangen 20 april.

(De inhoud hiervan ware vooral zeer belangrijk geweest te kennen, daar er over de veranderingen in het tarief gehandeld wordt, welke slechts sedert kort officieel zijn bekend geworden, en die voor den wederlandschen handel van het grootste belang zijn.)

Een verslag van den consul te Odessa, in dato 18 april, ontvangen 8 mei.

Idem van Perna, in dato 29 april, ontvangen 12 mei. (N. B. C.)

Groningen, 30 aug. Men verhaalt, en dit op goede grond, dat in Oude Pekela een vresd verschijnsel plaats heeft (dat echter niet zonder vroegere voorbeelden is, en ook wel uit natuurkundige oorzaken kan worden verklaard). Ten huize van den heer J. F. Gramenberg, namelijk worden alle spijzen, die gekookt zijn, met eene roode kleur overtoegen, even als zij met het sap van den bestworfel overgestreken worden. Dit heeft plaats met vleesch, groenten, aardappelen, enz. De bewoners van het huis hebben het onnatuurlijk variëren als geene spijzen kunnen bereiden. Men had in den beginne het verschijsel aan het water toegeschreven, maar van het water, welke in een ander huis gebruikt zijnde, kwam men het water waaruit.

Nijmegen, 11 aug. Op den 25sten juli jl. werd door de arrondissement-regtbank alhier, uitspraak gedaan in de zaak van het openbaar ministerie tegen Frederik Kniff, blikslagersknecht, wonende binnen deze stad, beklagd van zich in den avond van den 1sten juni jl. alhier te hebben schuldig gemaakt aan moedwillige vernedering, met voordachten rade, op den persoon van W. F. Lein, timmermansknecht, mede ter dezer stede woonachtig, door dezen, na

voorafgaanden woordentwist, met een scheermes, eene aanmerkelijke wonde aan den hals toe te brengen. Acht dagen vroeger werd deze zaak, in tegenwoordigheid van een talrijk auditorium, ter terechtzitting behandeld en werd de verdediging des beklagden voorgedragen door den advocaat mr. H. C. Pagen. Bij breed gemotiveerd vonnis werd de beklagde schuldig verklaard aan het hem ten laste gelegde feit en deswege veroordeeld tot eene gevangenisstraf van twee jaren, geldboete van f25 en in de kosten. Wij vernemen, dat de beklagde, zoowel als het openbaar ministerie, van dit vonnis zijn gekomen in hooger beroep, en dat de appellant diensgevolge li. zaterdag naar Arnhem is getransporteerd, om eestant voor het provinciale gerechtshof van Gelderland te recht te staan.

Ingezonden stukken.

Vijf jaren later.

Vijf jaren zijn er nu verloop, sinds de toenmaals zoo genoemde nieuwe regering een nieuw regeringspad beloofde in te slaan. Men herinnert zich hoe de staatslieden van vaster WILLEM allengs ter zijde gesteld en vervangen werden door mannen, die gansch andere beginsels hadden voorgestaan. Want de nieuwe regering — zoo heette het toen — wilde de feilen der vorige herstellen, wilde de diep gesonkene financiën redden, orde invoeren in het bestuur, vijandige partijen verzoenen, de staatsregeling vestigen op duurzamen voet, en, uit een en ander, eene nationale eenheid en kracht doen ontploeken, die aan het nederlandsche volk dat geluk, aan den nederlandschen staat dien rang onder de volkeren zouden verschaffen, welke Nederlands ligging en den aard van Nederlands volk toe ligt te verschaffen maken voor eene regering, die hare roeping verstaat.

Dus luidden de redenen, destijds gevoerd; dus heet de verzekeringen, destijds gegeven.

Van allerwege zag men dan ook, met het vertrouwen, aan oprechtheid eigen, mannen der vroegere oppositie de hand der verzoening, hun door de nieuwe regering gereikt, aannemen. Het heil des lands beoogende, door wie ook bevorderd, beloofden zij zich bereid om daartoe mede te werken met een bestuur, hetwelk verzekerd het te willen zoeken op den weg, dien zij daartoe steeds hebben aangeduid.

Mogten zij anders doen? Meegen zij, door niting van wantrouwen, goede bedoelingen verdrijven of vernietigen door scherpe kritiek de pogingen, ofschoon nog zwak en wettend, doen falen? Was het niet beter niet doelmattiger van hen gehandeld, want neer zij zich voegden bij een bewind, hetwelk inderdaad blijken gaf van een vrijzinniger, wettiger, edeler en krachtiger regeringsstaal te willen omhelzen?

Welke van de mannen der oppositie geloofden aan de goede bedoelingen, aan de gevevene verzekeringen, en getrouw aan hunne beginsels, getrouw aan de gevoelens, waarmede die beginsels sproten, namen zij het aanbod van medewerking aan.

Toen heette het bij anders denken, dat zij konne vanen hadden verlaten; dat zij door voordeelen, titels of pesten waren omgekocht. Gerogte blaam, opzigten de zodanigen, die werkelijk hunne vroegere beginsels hadden verloochend en thans, verenigd met mannen van bekrompen of eigenzinniger af, hunne vroegere vrienden bestrafden. Maar ongerogte blaam, opzigten anderen, die aan hunne vroegere beginsels getrouw, slechts medewerken wilden met een bewind, hetwelk zijde dezelfe te beamen, en, ofschoon met posten bekleed, thans verloochenden wat zij als leden der oppositie hadden beladen, nu, maar besteden, wat zij vroeger hadden erkend.

Vergisten zij zich in hunne verwachtingen, of zag zij zich te leur gesteld — men kan vragen, heeft het gewoogert vertrokken en de onafgebroken oppositie der anderen, tot nog toe, maar gebant?

Antwoorden desan, gij hebt ons verlaten; anderen hervatten: gij hebt niet met ons mede beproefd. Onverstanting, zeker, en kwalles voor beide zijden kon het zijn, deswege te willen, elksander de schuld te geven van hetgeen niet is geschied.

Vereenigd regeer en innig verzoening, nu, mate de regering achterliker, wordt in het uitvoeren harer beloften; energieker, naar mate zij hardnekkiger wordt in het afstaan van de billijke vorderingen der natie, behooren alle ware vrienden van de vrijheid en de welvaart des lands, onafgecohrich door teleurstellingen of vertolingen, met kalme beradenheid en onderling overleg, gebruik te maken van de hun gegeven grondwettige middelen, ter verkrijging van hetgeen aints vijf jaren zoo veelvuldig beloofd, doch zoo weinig naargekomen werd.

Advertentien.

Heden beviid voorspoedig van eene Dochter Vrouw **JUSTINE CHRISTINE VAN MEURS**, geliefde Echigepoot van **ARNHEM**, den 12den Augustus **Mr. G. EYERTS, P.P.** 1846.

Het **LOGEMENT DE FORTUNE** en de drie **WONINGEN** binnen Arnhem, in de Langstraat en Trompetstegelegen, waarvan de inzet plaats had op den 7den dezer maand Augustus, zullen, bij toelag, worden verkocht op den 21sten dierzelfde maand, des avonds ten 7 ure, ten huize van den Kastolein **J. P. VAN RISSEN**.

Lijclitingen zijn te bevragen ten kantore van **Mr. TAAIJ**, Notaris te Arnhem.

Te **Velp** zal men op den 18 Augustus 1846, in de **Groote Zwaai** ter inzetting, en op den 1sten September daaraan volgende in het **Beest Logement**, bij toelag, beiden des avonds ten 6 ure ten overstaan van den aldaar residentenden Notaris **VAN ROSENTHAL**, verkoopen:

Een aldaar staande modern, wel dobrtimmerd **HEERENHUIS** waarin **VBSTIBULE** met wit marmer vloer en bezaaiende **BOVEN- en BENEDENKAMERS**, alle behangen, gestuccadoord en meubendeels van **STOOKPLAATSEN** voorzien; **VOORRENSYBODENKAMERS**; **KALKEN**; **KLEDDEZOLDER**, afzonderlijk staande **STALLING**, en smaakvol aangelegde **TOILETTE**. Alles te aanvaarden op den 1sten November eerstkomende.

Zijnde dit perceel inmiddels tot den 15den dezer **UIT DE HAND TE KOOP**. Te bevragen, persoon of met vrachtwijze brieven, ten kantore van genoemden Notaris.

+++ In eene der zoorgzaamste plaatsen der Provincie **Gelderland** wordt in eene **Manufactuur-affaire** verlangd een **JONMENSCH**, van de Protestantische Godsdienst, tegebehoorlijk **salaris**, **kost** en **inwooning**. Iemand hierop reflecterende, adresseer zich met francoover, onder de Letter **A**, bij den Uitgever dezer.

TEN NADEELE van den ongetoekten **WILHELM** geruiften op eene **onbestaannde** **Wij** verspreid wordende, looft mijs dezer eene prent van f 50 aan dengene, die hem **die verspreide** daarvan zal aanwijzen, zoodat daardoor de **verspreider** kunnen worden achterhaald en in ten vervolgd.

Arnhem, den 12den Augustus 1846. **F. A. C. OTTERBEIN**.

Madame R. SPANAU, voormals **REIN**, staande met **Paris**, **Mei de Week**, **PANNEKOEK**, te **Zulphen**.

Heeft de een **assortiment** van **Parijsche NOUVEAUTES**, bestaande in:

Alle soorten van **ZIJDEN STOFFEN**, **MOUSELIN DE LAINE**; de Japon van f 6-50 en hooger; **gelsche Fransche JACONET**; 5 breed, de El van 28 Centen en hooger; **Fransche BALZABINE**; **Fransche gedrukte NETELDOEKEN**, van 60 Centen de El en hooger; een groot assortiment van eene **Fransche Casimier**; **OMSTAGDOEKEN**, **SWALS**; gedrukt en gewerkte; **Fransche** groot assortiment van **Fransche BOBBURSELS**, bestaande in **PELLERINES**, **CHEMISSETTEN**; **Fransche** tischen **ZAKDOEKEN**, geborduurde en met het de zijn; eene **Brasselsche APPLICATIONS**; **KANTEN**; **VOLLETTEN**, en alle wat tot de **Nouveautés** behoort, tegen cijcle prijzen.

UNIVERSAL MAGAZINE

containing THE BEST ROMANTIC, LITERARY AND HISTORICAL PICTURES FROM THE WORLD OF THE PERIODICAL ENGLISH PRESS. The first Number of this Magazine, containing two volumes of 24 sheets each, is published, the whole like the first number, the may be cut open. — Mr. D. BOMHOFF, H. taken upon him the choice and corrections of the best pieces to be selected from different English Magazines, and Titles and contents are added to the end of the first and second number, every year making two volumes of 24 sheets each. — The annual price of this Magazine will not exceed f 6. The Universal Magazine is sold by all booksellers of any name. Contents of the first number: two bouquets, by ARTHUR DUDLEY. — Mr. DICKENS new Christmas tale. — The picture, a slight ALFRED CROWQUILL. — Literary impressions.

Waterhoogte te Arnhem, den 12 Aug. 1846 Palm O'uin: gew. 0 U. gev. 2 Te Arnhem, bij **C. A. THIEME**, Boekdruker.